

get forkert, og derfor føler jeg, at der for debattens skyld skal en korrektion til.

Hr. Holger K. Nielsen sagde, at det engelske pund og liren blev nedskrevet i enighed, og at det var velbegrundet i 1992-1993. Sådan noterede jeg stikordene. Det er meget forkert. Pundet og liren blev ikke i enighed og velbegrundet og i ordnet tilstand nedskrevet.

Det, der skete i efteråret 1992, var en meget, meget stærk uro på det finansielle marked. Pundet blev presset ud af EMS'en. Den britiske centralbank brugte 70 mia. dollar på få timer for at holde pundet. Det røg. Det var ikke styret og velordnet, og den britiske centralbank kunne ikke styre den kurs, pundet skulle havne på. Det samme gjaldt liren og i øvrigt også den svenske krone. Så kan vi sige: Jamen de økonomiske forhold og alt det der var jo ikke i orden. Meget vel. Det, der skete, vil jeg gerne sige til hr. Holger K. Nielsen, var, at det finansielle marked gik ind, pressede flere store valutaer ud i uro, regeringer og centralbanker var ikke i stand til at styre den devaluering, der skete, det var markedet, der bestemte det. Dette er situationen udenfor, og det er også en risiko for Danmark.

Må jeg så sige til hr. Holger K. Nielsen, at den valutaaftale, vi har fået, ERM II-aftalen, som bliver berømmet også af SF og bakket op – tak for det – har vi udelukkende fået, fordi Danmark var helt og fuldt med i den fase, hvor det her spørgsmål indgik; og det er dokumenterbart. Nu knytter SF, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og alle andre modstandere deres argumentation op på, at vi ikke behøver at være med, fordi vi har valutaaftalen og vi kan fastholde fastkurspolitikken. Det er rigtigt; det kan man jo sige. Men det er ingen garanti for, at finansmarkedet for tid og evighed beskytter den danske krone.

Og mere politisk: Det svarer fuldstændig til, at SiD har kæmpet sig til ordnede forhold på en arbejdsplads, og så kommer der en ny kollega, som ikke er organiseret, som *ikke* er organiseret, som ikke solidarisk deler vilkår, besvær, ansvar og indflydelse med de andre kolleger.

Det er lige netop billedet på Danmark nu, og derfor fatter jeg ikke, at venstrefløjen i dansk politik ønsker, at Danmark skal have et billede af at være den uorganiserede, der skummer fløden af de andres kræfter og kampe.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Hr. Holger K. Nielsen sagde i sin ordførertale, at et nej er et ja til Europa. Det må kræve en ganske særlig logik at nå frem til den konklusion.

For hvad er resultatet egentlig af et nej? Jo, det er åbenbart, at vi vælger den vej, som SF finder er den rigtige, nemlig et selvisolationsmartyrium, hvor vi sidder ude på et sidespor og ikke har indflydelse på tingene.

Det lyder meget positivt, at SF så gerne vil gøre noget for Øst- og Centraleuropa, så gerne vil gøre noget for at påvirke den europæiske udvikling. Hvorfor i alverden skal vi så ikke sige ja til at bruge vores demokratiske indflydelse, bruge vores stemmeret? Hvor er logikken her?

Hvor meget indflydelse har Norge på indre markeds-regler? Norge er i dag tvunget til at følge de regler, som vi er med til at fastlægge.

Ved at stemme nej har man ingen politisk indflydelse på de regler, der bliver fastsat.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Holger K. Nielsen snakker om et EU for hele Europa. Jeg er ked af at rokke ved SF's formands verdensbillede, men er det ikke et problem, at Østeuropa netop ikke deler SF's visioner? Er det ikke et problem, at mens SF snakker om fleksibilitet og et Europa i flere rum, er der lande i Østeuropa, som direkte tager afstand fra det, og langt, langt de fleste er dybt skeptiske?

Hvordan kan SF hævde, at de vil Østeuropa det godt, når de mener det stik modsatte af Østeuropa selv? Det er meget, meget svært at forstå, hvordan SF i realiteten kan gå ind for et klasseskilt Europa med SF's historie. Det vil jeg gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Vi har hørt hr. Holger K. Nielsen i forskellige fora udtale, at man er enig i fastkurspolitikken, man er enig i at følge reglerne til punkt og prikke, men man ønsker ikke at få indflydelse.

Kan hr. Holger K. Nielsen bekræfte, at hvis vi får et nej, vil Luxembourg have større indflydelse på dansk penge- og valutapolitik i fremtiden, og at de faktisk har det i dag?